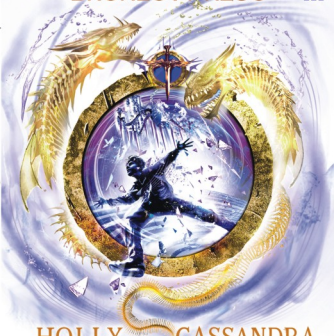

MAGISTÉRIUM

BRONZOVÝ KLÚČ III

HOLLY BLACK CASSANDRA CLARE

MAGISTÉRIUM

Holly Black
a
Cassandra Clare
sú autorkami kníh:

séria *Magistérium*
ŽELEZNÁ SKÚŠKA
MEDENÁ RUKAVICA
BRONZOVÝ KĽÚČ
STRIEBORNÁ MASKA
ZLATÁ VEŽA

Cassandra Clare
je autorkou kníh:

séria *Nástroje smrteľníkov*
MESTO KOSTÍ
MESTO POPOLA
MESTO SKLA
MESTO PADLÝCH ANJELOV
MESTO STRATENÝCH DUŠÍ
MESTO NEBESKÉHO OHŇA

séria *Pekelné stroje*
MECHANICKÝ ANJEL
MECHANICKÝ PRINC
MECHANICKÁ PRINCEZNÁ

séria *Tajomná temnota*
POLNOČNÁ DÁMA

III.

MAGISTÉRIUM

BRONZOVÝ KLÚČ

HOLLY BLACK A CASSANDRA CLARE

slovar

Copyright © Holly Black and Cassandra Clare, 2016
Translation © Michal Jedinák 2017
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2018

ISBN 978-80-556-3154-7

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

*Venujeme Jonahovi Lowellovi Curchillovi,
ktorý je možno zlým dvojčatom.*

$\uparrow \approx \Delta \bigcirc @$

Prvá kapitola

Call dokončil posledné úpravy na svojom robotovi a poslal ho do „ringu“, čiže do časti garáže vyznačenej modrou kriedou. Čiara ohraňovala bojovú zónu pre roboty, ktoré spolu s Aaronom pomocou kovovej mágie a veľkého množstva lepiacej pásky usilovne stavali z automobilových častí. Jeden z robotov skončí na dlážke nasiaknutej benzínom tragicky roztrhaný na kusy, kým druhý vyjde zo súboja víťazne. Jeden povstane a druhý padne. Jeden...

Aaronov robot sa s fučaním pohol vpred. Jedna malá ruka vystrelila, zakmitala a odfikla Callovmu bojovníkovi hlavu. Do vzduchu vyleteli iskry.

„To nie je fér!“ zvolal Call.

Aaron odfrkol. Na líci mal špinavú šmuhu a niekoľko vlasov mu trčalo dohora po tom, čo si po nich rozčúlene prešiel rukami. Neústupčivé horúce slnko v Severnej Karolíne mu spálilo nos a nakreslilo na lícach pehy. Vôbec nevyzeral ako uhladený tvorič, ktorý strávil leto na záhradných slávnostiach, kde sa rozprával s nudnými dôležitými dospelákmi.

„Asi som v stavaní robotov lepší ako ty,“ ľahostajne povedal Aaron.

„Len aby,“ odvetil Call. Sústredil sa. Jeho robot sa pohol, najskôr pomaly, ale potom, keď kovová mágia oživila bezhlavé telo, pridal. „*Tu máš!*“

Robot zdvihol ruku, vyšľahol z nej oheň ako voda z hadice, a postriekal Aaronovho robota, z ktorého začal stúpať dym. Aaron sa pokúsil privolať vodnú mágiu a uhasiť ho, ale nestihol to. Lepiacu pásku pohltili plamene a robot sa premenil na hľbu dymiacich častí.

„Juchú!“ zvolal Call. Otcovu radu, aby sa správal ako veľkorysý víťaz, si nikdy nezobral k srdcu. Chaos, Callov vlk posadnutý chaosom, sa strhol zo spánku, keď mu na srsti pristála iskra. Zabrechal.

„Pozor!“ Callov otec Alastair vybehol z domu a doširoka otvorenými očami sa obzeral okolo seba. „Nie tak blízko pri mojom aute! Práve som ho opravil.“

Call bol napriek výčitkám uvoľnený. Celé leto sa cítil v pohode. Dokonca si prestal zapisovať body na zoznam zlovestného vládcu. Nepriateľ smrti Constantine Madden bol pre svet mŕtvy, porazil ho Alastair. Iba Aaron, Tamara, občas priateľ, občas nepriateľ Jasper deWinter a Callov otec poznali pravdu – že Call je prevtelený Constantine Madden, ibaže bez jeho spomienok a hádam aj bez čarodejníckovej záľuby v páchaní zla.

Keďže svet si myslel, že Constantine je mŕtvy, a Callovým priateľom na tom nezáležalo, chlapcovi nič nehrozilo. A hoci Aaron bol tvorič, mohli s Callom opäť stvárať hlúposť. Čoskoro sa vrátia do magistéria a tentoraz budú žiakmi bronzového ročníka, čo znamená, že sa naučia super bombovú mágiu – bojové zaklínadlá a lietacie kúzla.

Všetko bolo lepšie. Všetko bolo úžasné.

A z Aaronovho robota je navyše dymiaci vrak.
Call si iba ťažko dokázal predstaviť niečo lepšie.

„Nezabudli ste, dúfam, že dnes večer je v kolégiu oslava na našu počesť,“ povedal Alastair.

Aaron s Callom sa na seba zhrozene pozreli. Pravdaže zabudli. Dni leteli, trávili ich na skejtbordoch, na zmrzline, pri filmoch aj videohrách, a obom úplne vyfučalo z hlavy, že zhromaždenie mágov usporiada v kolégiu večierok na počesť víťazstva a toho, že po dlhých trinástich rokoch studenej vojny konečne porazili Nepriateľa smrti.

Zhromaždenie sa rozhodlo vyznamenať piatich ľudí: Calla, Aarona, Tamaru, Jaspera a Alastaira. Calla prekvapilo, že Alastair s tým súhlasil, lebo pokiaľ mu pamäť siaha, otec nenávidel mágiu, magistérium a všetko, čo súviselo s čarodejníkmi. Mal tušenie, že Alastair chce na vlastné oči vidieť, ako zhromaždenie tleska Callovi a každý súhlasí, že chlapec je na strane dobra. Že je hrdina.

Call preglgol, odrazu sa ho zmocnila nervozita. „Nemám si čo obliecť,“ protestoval.

Aaron sa zatváril zdesene. „Ani ja.“

„Tamarina rodina ti predsa vlni nakúpila hromadu fajnových šiat,“ pripomenul mu Call. Tamarini rodičia boli takí nadšení, že ich dcéra sa kamaráti s tvoričom, jedným z mála čarodejníkov, čo dokážu ovládať mágiu chaosu, že Aarona si v podstate adoptovali. Priviedli ho do svojho domu a míňali peniaze na jeho drahé účesy, oblečenie a večierky.

Call doteraz celkom nepochopil, prečo sa Aaron rozhodol stráviť leto s ním a nie s Rajaviovcami, ale Aaron na tom tvrdohlavo nástojil.

„Vyrástol som z nich,“ odvetil Aaron. „Mám iba džínsy a tričku.“

„Preto ideme do nákupného strediska,“ Alastair zdvihol kľúče od auta. „Poďme, chlapci.“

„Tamariní rodičia ma zobrali do Brooks Brothers,“ povedal Aaron, keď vykročili k Alastairovej zbierke renovovaných áut. „Bol to trochu čudný pocit.“

Call si pomyslel na ich maličké nákupné stredisko a zasmiel sa. „Tak to sa priprav na iný čudný pocit. Bez pomoci mágie sa vrátíme do minulosti.“

↑ ≈ Δ ○ @

„Na tento materiál som asi alergický,“ povedal Aaron pred vysokým zrkadlom v zadnej časti obchodu so zmiešaným tovarom. Predávali tu všetko od traktorov cez oblečenie až po lacné umývačky riadu. Alastair sem zakaždým chodil nakupovať montérky. Call ten obchod neznášal.

„Vyzerá to dobre,“ povedal Alastair, ktorý cestou kdesi schmatol vysávač a teraz si ho obzeral – pravdepodobne na náhradné súčiastky. Našiel si aj bundu, ale zatiaľ ju nestihol vyskúšať.

Aaron sa znova pozrel na znepokojivo lesklý sivý oblek. Pridlhé nohavice sa mu skladali okolo členkov a chlopne saka Callovi pripomínali žraločie plutvy.

„Dobre,“ pokorne odvetil Aaron. Veľmi dobre si uvedomoval, že každý nákup je prejav láskavosti. Nemal ani peniaze, ani rodičov, ktorí by sa oňho postarali. Za všetko bol vďačný.

Aaron aj Call prišli o mamu. Aaronov otec žije, ale sedí vo väzení a chlapec o tom nerád hovorí. Podľa Calla to nie je až také hrozné, ale možno si to myslí iba preto, lebo sám ukrýva oveľa väčšie tajomstvo.

Call prižmúril oči a pozrel do zrkadla. „Ja neviem, oco.“ Na sebe mal tmavomodrý polyesterový oblek, pod pazuchami mu bol pritesný. „Nezdá sa mi, že je to naša veľkosť.“

Alastair si vzdychol. „Oblek ako oblek. Aaron do svojho dorastie. A ty... No, možno by si mal pohľadať iný. Nemá zmysel kupovať niečo iba na jeden večer.“

Call vybral telefón. „Odfotím nás. Poprosíme o radu Tamaru. Vie, čo sa nosí na nudné večierky pre mágov.“

Fotografiu poslal Tamare, správa odišla so zasvišťaním. O niekoľko sekúnd mu odpovedala: *Aaron vyzerá ako podvodník, ktorého zasiahli zmenšovacím lúčom, a ty ako žiak katolíckej školy.*

Aaron pozrel ponad vypchávku na Callovom pleci a zaškľabil sa.

„Tak čo?“ opýtal sa Alastair. „Spodok nohavíc môžeme omotať lepiacou páskou, aby vyzerali kratšie.“

„Alebo zjádeme do iného obchodu a nezosmiešnim sa pred celým zhromaždením,“ navrhol Call.

Alastair pozrel z Calla na Aarona, s povzdychom sa vzdal a odložil vysávač. „Dobre. Poďme.“

Keď vyšli z dusného, prehriateho nákupného strediska, ulavilo sa im. Po krátkej jazde autom Call s Aaronom stáli pred charitatívnym bazárom so všemožnými starožitnosťami od čipkovaných dečiek cez bielizníky až po šijacie stroje. Call tu už s otcom bol a zapamätal si, že majiteľka obchodu

Miranda Keyesová miluje staré šaty. Nosila ich stále a miešala rôzne farby a štýly, takže v meste ju často videli v huňatej sukni, s vysokými lesklými čizmami na vysokom opätku a flitrovaným tielkom so vzorkou z nahnevaných mačiek.

Lenže Aaron to nevedel. Obzeral sa a neisto sa usmieval. Call klesol na duchu. Bude to ešte horšie ako obchod s rozličným tovarom. Začalo sa to dosť veselo, ale teraz mu z toho zvieralo žalúdok. Vedel, že otec je *výstredný* – čo je len miernejšie povedané *čudný* –, a nikdy mu to neprekážalo, no nezdalo sa mu spravodlivé, aby aj Aaron vyzeral výstredne. Čo ak má Miranda iba červené zamatové smokingy alebo ešte čosi horšie?

Akoby nestačilo, že Aaron celé leto pil citronádu z prášku a nie z čerstvých citrónov ako v Tamarinom dome, spal na vojenskom skladacom ležadle, ktoré Alastair rozložil v Callovej izbe, naháňal sa cez postrekovač z hadice, do ktorej vyvrtali nožom diery, a na raňajky jedol namiesto vajíc rovno od šéfkuchára obyčajné staré cereálie. Ak príde Aaron na oslavu oblečený ako hlupák, môže to byť posledná kvapka. Call navyždy prehrá vojnu o najlepšieho priateľa.

Alastair vystúpil z auta. Call kráčal za otcom a za Aaronom so zlou predtuchou.

Obleky boli v zadnej časti obchodu za stolmi s bizarnými mosadznými hudobnými nástrojmi a jadeitovou misou s hrdzavými kľúčmi. Veľmi to pripomínalo Alastairov obchod TU A TAM, ibaže kým tu viseli zo stropu kabáty s kožušinovými goliermi a hodvábne šály, Alastair sa špecializoval najmä na priemyselné starožitnosti. Miranda vyšla zo zadnej miestnosti a zarožprávala sa s Alastairom o tom, čo si priniesla

z Brimfieldu – obrovského starožitníckeho veľtrhu na severe – a koho tam videla. Hrôza v Callovi narastala.

Napokon sa Alastairovi podarilo vysvetliť Mirande, čo potrebujú. Premerala si chlapcov prenikavým, hodnotiacim pohľadom, akoby sa dívala cez nich a videla niečo iné. Rovnako sa pozrela na Alastaira, potom prižmúrila oči a zmizla vzadu.

Aaron s Callom sa ponevierali po obchode a snažili sa nájsť čo najčudnejší predmet. Aaron objavil budík v tvare Batmana, ktorý po stlačení vrchnej časti zvolal: „VSTÁVAJ, ÚŽASNÝ CHLAPEC!“ a Call kdesi vyhrabal sveter z pozliepaných lízaniek. Miranda sa vrátila, hmkala si popod nos, a položila na pult hromadu šiat.

Najprv vybrala sako pre Alastaira. Vyzeralo ako saténové, s jemným tmavozeleným vzorom a so svetlou hodvábnou podšívkou. Bolo staré a čudné, ale nevyvolávalo posmech.

„A teraz vy,“ ukázala prstom na Calla a na Aarona.

Obom podala poskladaný plátenný oblek. Aaronov mal krémovú farbu, Callov bol sivohnedý.

„Presne ako tvoje oči, Call.“ Miranda bola so sebou spokojná, keď sa dívala, ako si chlapci obliekajú šaty na krátke nohavice a tričká. Zatlieskala a gestom im naznačila, aby sa pozreli do zrkadla.

Call civel na vlastný odraz. O móde veľa nevedel, ale oblek mu padol a nevyzeral v ňom čudne. Vlastne pôsobil trochu dospelého. A Aaron tiež. Svetlé farby im dodávali opálený vzhľad.

„Potrebujete ich na výnimočnú udalosť?“ opýtala sa Miranda.

„Dá sa to tak povedať,“ Alastairov hlas znel hrdo. „Obaja dostanú ocenenie.“

„Za... mhm... verejnoprospešné práce,“ dodal Aaron. Pohľad v zrkadle sa mu stretol s Callovým. Call usúdil, že je to len malá lož, hoci väčšina verejnoprospešných prác nezahŕňa odtínanie hláv.

„Úžasné!“ zvolala Miranda. „Obaja vyzerajú veľmi pekne.“

Pekne. Call sa nikdy nepokladal za pekného. To *Aaron* je pekný. Call je nízky, kríva, má prudkú povahu a ostré črty. Ale predavači vám asi musia hovoriť, že vyzeráte dobre. Na momentálny popud vybral telefón, odfotil seba a Aarona v zrkadle a poslal to Tamare.

Onedlho prišla odpoveď. *Paráda.* K správe bolo pripojené krátke video, na ktorom niekto spadol zo stoličky od prekva-
penia. Call sa musel zasmiať.

„Potrebujú ešte niečo?“ opýtal sa Alastair. „Topánky, man-
žetové gombíky... a tak podobne?“

„Košele, samozrejme,“ odvetila Miranda. „Mám veľa pek-
ných kravát...“

„Nemusíte mi kupovať nič iné, pán Hunt,“ povedal Aaron s obavami. „Naozaj.“

„Nerob si s tým starosti,“ povedal Alastair s nečakanou ľahkosťou v hlase. „Miranda a ja sme obchodníci. Nejako sa dohodneme.“

Call pozrel na Mirandu a videl, že sa usmieva. „V obchode máte malú viktoriánsku brošňu, ktorá ma zaujala.“

Alastairova tvár na okamih zmeravela, no vzápätí sa za-
smial. „Za tú si rozhodne zoberieme manžetové gombíky. Aj topánky, ak tu nejaké máte.“

Odchádzali s obrovskými taškami plnými šiat a Call mal z nákupu veľmi dobrý pocit. Keď sa vrátili domov, sotva im

zvýšil čas osprchovať sa a učesať. Alastair vyšiel zo spálne v prenikavom opare prastarej kolínskej vody, v novom saku a v čiernych nohaviciach, ktoré musel vyhrabať niekde vzaďu v skrini, vyzeral elegantne. S mrmlaním začal okamžite hľadať kľúče od auta. Call v ňom ledva spoznával otca, ktorý sa doma pohyboval v tvídových a džínsových pracovných kombinézach a celé leto im pomáhal stavať roboty z náhradných súčiastok.

Vyzeral ako cudzinec a Calla to priviedlo k myšlienkam na to, čo sa onedlho stane.

Celé leto sa nafukoval, že zničili Nepriateľa smrti. Constantine Madden bol dávno mŕtvy a jeho zachované telo vyčkávalo v desivej hrobke, kedy sa doň vráti duša. Ale keďže to nikto nevie, celý čarodejnický svet počíta s tým, že Constantine opäť rozpúta tretiu vojnu mágov. Keď Callum priniesol do magistéria Nepriateľovu odseknutú hlavu na dôkaz, že je nezvratne mŕtvy, všetci čarodejníci si vydýchli.

Nevedeli však, že Constantinova duša stále žije – v Callovi. Dnes večer mágovia vyznamenajú skutočného Nepriateľa smrti.

Hoci Call netúžil nikomu ublížiť, hrozba tretej vojny mágov nebola ani zďaleka zažehnaná. Constantinov zástupca veliteľa, majster Joseph, ovládal Constantinovu armádu posadených chaosom. Vlastnil mocný alkahest, ktorý dokáže zničiť mágov chaosu ako Aaron – a Call. Keby sa mu zunovalo čakať, kým sa Call pridá na jeho stranu, môže zaútočiť sám.

Call sa zosunul na kuchynský stôl. Chaos, ktorý spal pod ním, zdvihol hlavu so znepokojujúcimi trblietavými očami,

akoby vycítil chlapcovo trápenie. Hoci Calla to malo upokojiť, v skutočnosti sa cítil ešte o trochu horšie.

Takmer počul hlas majstra Josepha: *Dobrá práca, Call. Dokázal si presvedčiť celý čarodejnický svet, aby poľavil v pozornosti. Svojej povahe neunikneš.*

Nemilosrdne tú myšlienku potlačil. Celé leto sa zameriaval na to, aby na sebe ustavične nehladal známky premeny na zlovestného mága. Celé leto si hovoril, že je Callum Hunt, že ho vychovával Alastair Hunt a nedopustí sa rovnakých chýb ako Constantine Madden. Je iný človek. *Naozaj iný.*

O niekoľko minút vyšiel z Callovej izby Aaron, v krémovom obleku vyzeral švihácky. Svetlé vlasy si začesal dozadu a dokonca aj manžetové gombíky sa mu leskli. Tváril sa rovnako šťastne ako v značkových oblekoch od Tamarinej rodiny.

Aspoň do chvíle, kým mu nepadol zrak na Calla a nezarazil sa.

„Čo ti je?“ opýtal sa. „Si nejaký bledý. Nemáš trému, však nie?“

„Možno mám. Nie som zvyknutý, že sa na mňa ľudia pozerajú. Niekedy si ma všímajú kvôli nohe, ale to nie je v *dobrom*.“

„Predstav si to ako záverečnú scénu vo *Hviezdnych vojnách*, keď všetci jasajú a princezná Leia dá Hanovi a Lukovi okolo krku medaily.“

Call zdvihol obočie. „Kto je v tomto prípade princezná Leia? Majster Rúfus?“

Majster Rúfus učil v magistériu ich skupinku. Bol drsný, odmeraný a múdry a na hlave mal oveľa viac sivých vlasov ako princezná Leia.

„Neskôr si oblečie zlaté bikiny,“ vážne povedal Aaron.

Chaos zaštekal. Alastair víťazoslávne zdvihol kľúče. „Pomôže vám, chlapci, keď vám poviem, že dnešný večer bude jednotvárny a nudný? Slávnosť sa usporadúva na našu počesť, ale ručím vám, že zhromaždenie bude gratulovať predovšetkým sebe.“

„Hovoríš to, akoby si už na podobnej slávnosti bol,“ Call vstal od stola. Úzkostlivo si uhladil oblek – ľanové plátno sa ľahko pokrčí. Nevedel sa dočkať, kedy si zasa oblečie džín-
sy a tričko.

„Videl si náramok, ktorý nosil Constantine, keď sme boli študenti na magistériu,“ povedal Alastair. „Získal veľa cien a vyznamenaní. Tak ako celá naša skupina.“

Call náramok naozaj videl. Alastair ho poslal majstrovi Rúfusovi, keď bol chlapec prvý rok v magistériu. Všetci študenti dostali náramky z kože a kovu. Kov sa menil vždy, keď študent postúpil do vyššieho ročníka, a do náramkov sa vkladali rôzne kamene – každý symbolizoval nejaký úspech alebo nadanie. Constantine mal viac kameňov, ako Call v živote videl.

Call sa dotkol vlastného náramku. Ešte vždy mal na ňom kov určený pre študentov medeného ročníka. Rovnako ako na Aaronovom, aj na jeho náramku sa leskol čierny kameň tvo-
riča. Keď spustil ruku, zrak mu padol na Aarona a z očí mu vyčítal, na čo myslí: Call dostane cenu, vyznamenajú ho za konanie dobra, a predsa je to opäť niečo, v čom si bude s Constantinom Maddenom podobný.

Alastair zacinkal kľúčmi a vytrhol syna zo zamyslenia. „Podme. Zhromaždenie nemá rado, keď laureáti meškajú.“

Chaos išiel za nimi k dverám, tam si sadol, až to zadunelo, a ticho zakňučal. „Môže ísť s nami?“ opýtal sa Call otca, keď vychádzali z domu. „Bude poslušný. Aj on si zaslúži cenu.“

„Ani náhodou.“

„Neveríš mu v prítomnosti zhromaždenia mágov?“ Len čo to Call vyslovil, nebol si istý, či chce počuť odpoveď.

Alastair naňho prísne pozrel. „Neverím zhromaždeniu v prítomnosti Chaosu.“ Vyšiel z dverí a Callovi nezostávalo nič iné, len sa pobrať za ním.

Druhá kapitola

Podobne ako magistérium, aj kolégium postavili tak, aby ho ukryli pred nečarodejníkmi. Rozkladá sa pod pobrežím Virgínie, chodby sa špirálovito stáčajú pod hladinou mora. Call o jeho umiestnení počul, no napriek tomu ho zaskočilo, keď ich Alastair cestou popri prístavnom móle zastavil a ukázal prstom na mrežu pod nohami, čiastočne zakrytú lístím a hlinou.

„Keby ste k nej priložili ucho, zvyčajne by ste počuli neuveriteľne nudnú prednášku. Ale dnes večer možno začujete aj hudbu.“ Hoci Alastair sa o kolégiu nevyjadroval veľmi pochvalne, v hlase mal smútok.

„Nikdy si tam nebol, však?“ opýtal sa Call.

„Ako študent nie. Väčšina z našej generácie sa tam nedostala. Príveľmi nás zamestnávalo zomieranie vo vojne.“

Callovi občas bezcitne napadlo, že Constantinovi Maddenovi mali dať všetci pokoj. Áno, robil hrôzostrašné pokusy, vkladal chaos do duší zvierat a vyrábal posadnutých chaosom. Áno, oživoval mŕtvych a hľadal spôsob, ako vyliečiť smrť a vzkriesiť svojho brata. Áno, porušoval magické zákony. Ale keby ho nechali tak, možno by nezomrelo tak veľa ľudí. Aj Callova mama by žila.